

USODNI PLES

Spet mladina se zbrala je pod lip'co zeleno,
kjer od plesnih korakov travo imamo že čisti poteptano.

Pa šla sem tja pogledat tudi jaz, Uršika zala,
da spet bi vsem krastačam pokazala, da najlepša sem, ni šala,
in s z najboljšim plesalcem bom zaplesala.

Od vasi do vasi je znana moja lepota
in vsakega moškega, ki si ga zaželim,
že samo s pogledi lahko osvojim,
od njihovih ženic pa ostane le ljubosumna, jokava gmota.
Poznam jaz vse zvijače tega sveta,
uporabim jih, da vsak mladenič za mano leta.

Ob strani plesišča jaz stojim
in kar malo po tihem trpim.
Bolj gledam bolj mi je jasno, da mladenči ti niso zame,
ob nobenem se srce moje ne vname.
Odrekam ponudbe za ples,
vsi tile imajo slab sloves.

Eden preveč popije vina in nato pijan zaspi,
prešerno rad otrokom fige deli.
Maščevalnost, ko ga zavrnem vidim na njegovem obrazu,
gleda me, kot bi me najraje potisnil po prelazu.
Mene pa pritegne čisto drug korenjak,
mladenič kot on, rad bil bi vsak.

Pa bom malo pristopila,
po laseh se pogladila,
pogledala ga bom vsa mila,
saj on najboljši plesalec bi bil,
z njim vsak rad korake delil.

Res opazi me ta prelestna pojava,
naj vidijo zdaj grdobe druge,
ki bile bi dobre le za sluge,
da mene vsak bi izbral,
meni vsak za rundo dal.
tisti mladenič pa k meni odtava.

Zapalamudil je, od kod prihaja,
pa ga nisem poslušala,
važno je lem da vidijo me,
kako kraljevsko z njim vrtim se.

In sva se zavrtela,
od hitrosti skoraj onemela.

Od strahu drugim so roke obstale,
vse v naravi grozote so sem privršale.

Bliskalo in piskalo je kot za stavo,
vsi najraje poskrili bi se v travo.

Pa zasukala sem se z možem poslednjič.

Valovi šumeči vzeli so me,
rešiti jaz nisem mogla se.